

za gnoj in za rabo ledenic, za katere ostanejo pristojbine, kakor so bile do zdaj za mestno ledenico.

— Danes so bili za mašnike posvečeni gospodje bogoslovci: Jož. Lesar iz Ribnice četrtoletnik (prejme za zdaj samo 2 reda, prezbiterat malo pozneje zato, ker je še premlad); tretjeletniki: Fr. Dolinar z Dobrove, Fr. Lampe s Črnega vrha, Jan. Lavrenčič s Plavnine pri Vipavi in Jan. Nagode z Vrhlike.

— 20. dne t. m. so v slovesnem sprevedu v Trstu na pokopališče spremili truplo vrlega, po vsem Slovenskem dobro znanega gosp. pl. Pilpacha, c. kr. stotnika v pokoju, ki je 18. dne t. m. po kratki bolezni v vojaški bolnišnici umrl 66 let star. Bodi iskrenemu rodoljubu zemljica lahka!

— Slavni g. Gjuro Daničić, ki opisuje krasni „Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika“, biva sedaj v Bledu.

— (Samomorov brez konca in kraja!) 20. dne t. m. zjutraj se je grajščine Založke (Breitenau) oskrbnik g. Pavlin z revolverjem vstrelil; pravijo, da je bil zmešan; zapustil je jako veliko družino.

— (Slovanski romar in Lahon) sta v Trstu, kakor „Edinost“ poroča, skupaj prišla v krčmi. Romar, odličen Poljak, sedi pri mizi, zraven pa trije Lahoni, kateri so med seboj o ščavih prav kosmato zabavljali. Ko se Poljaku zadosti zdi, vstane ter glasno reče, da so vsi slišali: „Rimljani bi se sramovali, ako bi slišali surove vaše pogovore o družih narodih. Vidi se, da ne teče po vaših žilah laška kri, ampak sokrivca renegatov in izdajic, katera je Trstu in Avstriji v sramoto. Jaz sem sin matere Slave, Poljak, in moram vam opaziti, da v moji domovini povem, kako omikani so L. hi v Trstu.“ Lahoni so kar pobesili glave in osramočeni krčmo zapustili; Poljak pa je mirno svoje pivo pil in vse ga je hvalilo.

— („Brenceljna“) 7. list ima na zadnji strani podobno smrdokavre, tiča, ki sam svojo gnjezdo onečedi v Kočevji. Krišpin Krišpovič pa v nemškem „plaidoyerji“ zagovarja Pirkarja jurististično, kolikor le more, zavoljo znanega njegovega izreka v Kočevji. Tudi družega je marsikaj prav mikavnega in zbadljivega v njem.

— (Fant se vzame za učenca) v štacuno z mešanim blagom blizo Ljubljane, ki je 13—14 let star, slovenski in nemški zná, je lepe obnaše in zdrav. Kje? — pové na vprašanje vredništvo „Novic“.

— (Poziv.) Lastniki, ki imajo kakega junca čistega muriškega ali belanskega rodú, okoli poldrugo leto starega, za pleme lepo vstvarjenega, in ga želijo prodati družbi kmetijski, naj to do 15. avgusta naznajo podpisnemu odboru.

Glavni odbor družbe kmetijske
v Ljubljani 25. julija.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Poljskemu „Czasu“ se od tod piše iz prav zanesljivega vira: Opozicija si sme bilje peti. Dogodbe v Pragi Taafejevega ministerstva niso le ne prekucnile, marveč mu le koristile. Naskok „ustavovercev“ je popolnem spodletel, toraj je čisto naravno to, da je le vtrdil stanje tistega, proti kateremu je bil namirjen. Pristaviti se dá še, da je levičarska agitacija vladi olajšala imenovanje povoljenega namestnika na Češkem. Spojitev vojaške Krajine s Hrvatsko je tudi en korak naprej na polji politike Taafejevi. Toraj se

ne more nikomur čudno zdeti, da je Taafe zdaj dobre volje in bi ustanovercem lahko rekel: „Človek obrača, obrne pa Bog.“ — Kar se tu poljskemu časniku piše, je prav veselo in prav dobro, obrisa sedanje politično stanje v Avstriji.

— Levičarjev listi se zdaj med saboj kar grizejo kakor ljudje, ki so na ves svet jezni. „Wien. Allg. Ztg.“ je planila nad Herbstu, katerega primirja z oficirjem, ki je od svoje zastave pobegnil in ki naj se kar vstreli. Slednjič se mu daje na izbiro dvoje: ali naj popusti sedanjo svojo pasivnost, ali pa naj se odpové ne le voditeljstvu, ampak tudi poslanstvu, ker njegovih dni je konec. „Sic transit gloria ustavoverska!“

— Finančno ministerstvo je, kakor slišimo, neki okrajni cenilni komisiji zemljiškega davka obrok za lokalne pozvedbe do konca oktobra letošnjega leta, za rešitev reklamacij pa do konca februarja prihodnjega leta podaljšalo. Kakor je znano, imajo reklamacijske komisije 3mesečni, centralna komisija pa enomesečni obrok. Po takem utegne celo delo reforme zemljiškega davka še le koncem junija ali začetkom julija leta 1882. dognati biti.

Česko. Iz Prage. — Novi cesarski namestnik za Česko general Kraus še zmiraj bega liste vseh barv. Vendar je to že pomenljivo, da se „ustavoverski“ opoziciji ne zdi še potrebno ali na pravem mestu, možu cesarjevega zaupanja kazati javno sovraštvo. Temu, kar je general govoril českemu deželnemu odboru, sprejemši ga, tudi ne morejo kaj, skoro se vidi, kakor da bi tudi ti sprevideli, da bo ta mož res napravil mir med obema strankama na Češkem. Deželnemu odboru je pokazal se kot c. k. avstrijskega generala, čegar poklic ni uganjati politiko, najmanj pa stankarsko politiko. To je pač načelo, katero bi moral vsak deželni načelnik pred očmi imeti. Dalje je rekel, da obema narodoma na Češkem prinaša seboj enako dobrovoljno naklonjenost, in s tem pokazal, da pripoznava enako pravnoost vseh narodov. Slednjič je obljubil strogo ravnati z vsakim, bodi si kdor koli, ki kali mir, stranke moti in draži drugo proti drugi. In to je tudi prav, saj ta strogost ne bo zadevala Čehov.

Iz Rusije. — Panslavistom v Rusiji, kakor kaže v Moskvi izhajajoči časnik „Rus“, glasilo Aksakovo, je potovanje Slovanov ob svečanosti sv. Cirila in Metoda v Rim hud trn v peti, češ, da medsobno bližanje Čehov, Poljakov, Rusinov, Hrvatov in Slovencev mora oškodovati ruski upliv na zahodne Slované. „Rus“ piše: „Sestavljen je celi sistem, da se zedinijo vsi katoliški Slovani pod krilom habsburške dinastije s pomočjo kneza Bismarka in cele zahodne Evrope. V ta cilj priobčil je papež Leon XIII. svojo najnovejšo encikliko v proslavo Cirila in Metoda.“ — Vse to potrjuje „Viestnik Jevropi“, rekoč: „to je nasledek onega ruskega učenjaškega zahtevanja od Slovanov, naj zatajé svojo vero, svoj jezik, svoj alfabet, svoje narodne osebine.“

Iz Bolgarije. — Narodna skupščina je soglasno pritrdila nameram knezovim; knez bo vsako leto sklicaval deželne zastopnike, da se z njimi posvetuje o vseh važnih deželnih zadevah.

Iz Bosne. Bosenski nadškof je imenovan dr. Josip Stadler, profesor fundamentalne dogmatike na vseučilišči zagrebškem.

Listnica vredništva. Častiti podružnici novomeški: Za danes prekasno; pride drugi pot.